

(b) Modtagerlandets myndigheder har ret til at udøve udelukkende jurisdiktion over medlemmer af en styrke eller af et civilt element samt over disses pårørende, forsåvidt angår lovovertrædelser, som er straffbare i henhold til modtagerlandets lovgivning, herunder lovovertrædelser vedrørende dette lands sikkerhed, men som ikke er straffbare i afsenderlandet.

(c) Ved anvendelsen af nærværende artikels 2. og 3. stykke anses følgende lovovertrædelser for at berøre et lands sikkerhed:

- (i) forræderi,
- (ii) sabotage, spionage eller krænkelse af enhver lovbestemmelse vedrørende statshemmeligheder eller hemmeligheder vedrørende landets forsvar.

3. Har begge lande adgang til at udøve jurisdiktion, finder følgende regler anvendelse:

(a) Afsenderlandets militære myndigheder skal have fortrinsret til at udøve jurisdiktion over et medlem af en styrke eller et civilt element forsåvidt angår:

(i) Lovovertrædelser, der udelukkende er rettet imod dette lands ejendom eller sikkerhed, eller lovovertrædelser, der udelukkende er rettet imod et til dette lands styrke eller civile element knyttet medlems eller pårørendes person eller ejendom.

(ii) Lovovertrædelser der hidrører fra enhver under udøvelsen af tjenstlig pligt begået handling eller undladelse.

(b) Forsåvidt angår enhver anden lovovertrædelse, skal modtagerlandets myndigheder have fortrinsret til at udøve jurisdiktion.

(c) Dersom det land, der har fortrinsret, beslutter sig til ikke at udøve jurisdiktion, skal det snarest muligt underrette det andet lands myndigheder herom. Myndighederne i det land, som har fortrinsret, skal velvilligt overveje en af myndighederne i det andet land fremsat anmodning om at ville frafalde denne ret i tilfælde, hvor det andet land anser et sådant afkald for særligt betydningsfuldt.